

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliæ Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

89. An Episcopus sine populi consensu possit instituere dies festos? Et quid, si in tali casu fulminet Episcopus excommunicationis fulmen? Et si populus absque justa causa contradiceret, tunc, ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76359](#)

354 Tract. III. De Potestate Episcoporum,

Affirmatiū responderet Pater Gobat in Theaur. Indulgent. part. 2. c. 7. q. 17. n. 331. vbi sicait: licet Barbola testetur à Congregatione esse veritum, ne festa alter transferantur, quam permittant Rubrica, & Gauantus part. 4. tit. 9. num. 24. mitteretur aliquem Itala Episcopum aulūm fuisse anno 1622. Festum Annunciationis Deipare, quod tunc in diem Parasceues cederat, etiam quod forum transferre, cùm, & hæc mutatio Fetti vniuersalis excedat (eius opinione) facultatem Episcopi, & eo abho Romæ, Laureti, alii que in locis ea mutatio non fuerit facta; scio nihilominus multarum Germaniarum, Galliarum, & Belgij Diocesorum vnuceptum, vt quando id Festum occurrit in hebdomada Sancta, integrè transferatur, vel in Sabbathum Palmarum, vel in feriam secundam post Dominicam in Albis. Similiter quando Festum S. Michaëlis Archangeli cadit extra Dominicam solet in locis lacui Acrionario vicinis transferri in vnam alteram septimanam, ne eius obseratio impedit, seu interrupcat coepit iam vindemiam. Quin noui Vicarium Generalem, qui anno 1636. Festum SS. Philippi, & Iacobi, quod tunc occurrebat cum Festo Ascensionis, suo decreto distulit in feriam secundam proximè sequentem, sed ei decreto se opposuit Magistratus ciuilis, cogitque reuocare. Postremò in quibuldam Germaniæ Episcopatibus, solent Episcopi, quando vigilia S. Matthæi occurrat in feriam tertiam post quinquagesimam, eam transferre in Sabbathum præcedens, quia aliqui plurima peccata per elun carnium committuntur illa feria tertia. Has omnes praxes (excepta penultima) quidquid dicat Gauantus ego approbo; tum quia nuntiunt, & longo vnu, & graui causa, nec ignorantur à Legatis Pontificis; tum quia potest Episcopus circa suos subditos; quidquid potest Papa in vniuersa Ecclesia, nisi ipsi sit specialiter prohibitus, vt ex communī Canonistarum docet Sanch. l. 1. de marini. disp. 61. Multos referens. Nec obstant difficultates, & limitationes, quas contra hoc axioma adfert Suarez, lib. 6. de leg. c. 14. n. 6. & seqq. Hucusque Gobat.

2. Sed Ego puto non esse discedendum à sententia negativa, quam docet Gauantus; nam cùm dicta festa fuerint à Pontifice instituta, non potest Episcopus circa illa aliquid disponere; nam inferior nullam habet potestatem circa id quod Superior determinavit, vt pater ex leg. Formam, Cod. de Officio Præfeti Prator. cap. Cum inferior, de maiorit. & obed. Clem. ne Romanam de eccl. Gloss. verb. Figura, in cap. Finali de hereticis, lib. 6. Gloss. verb. mandamus, in Clem. Sep., de verbor. significat. Vnde non licet inferiori contrahactum Superioris dispensando venire leg. pen. §. pen. ff. de qua pluria arc. leg. Ille à quo §. Temporatum, ff. ad Trebellian. leg. nam & Magistratus, ff. de arbitrio, cap. Litteras de ref. spoliis. cap. Saper eo, de usariis, cap. ut nosrum de appellationibus. Surdus consil. 55. 8. num. 2.

3. Verum aliquis in favorem Amicissimi Gobat posset dicere, iura allegata, & rationem adductam procedere quando inferior tollit factum Superioris: scimus autem quando distinguit, seu qualificat; vt recèderet obseruat Alexander consil. 16. num. 15. & 16. lib. 2. Sed in nostro casu Episcopus non tollit factum Superioris, quia non auctor festum, sed tantum qualificat, vt loquitur Alexander ubi supra, id est festum transfert. Ergo, &c. At hoc non obstante, puto, vt dixi non esse recedendum à sententia Sacrae Congregationis, communī praxi Episcoporum. Ad id verò quod assert Pater Gobat de vigilia Sancti Matthæi, quando incidit feria tertia post quinquagesimam, hec Pasqualigus decif. 180. n. 2. & Homobon. vol. 1. Consil. Mor. part. 5. par. 2. Resp. 67. docent quod posse ab Episcopo transferri in aliud diem tamen no-

uissimè Leandrus de praecpt. Eccles. tratl. 5. diff. 10. quæst. 42. contrarium tenet; quia ratio, quæ ad transferendum ieiunium dictæ vigilæ, assignatur, non videtur rationalis, nec sufficienter iusta. Nam alii, etiam possent in aliud diem transferre quolibet ieiunium incidens in diem quaecumque festum, cum etiam multa committantur peccata in ieiuniis incidentibus in festajero. Secundò: quia à seculo non est auditum, præfatum vigilæ ieiunium translatum fuisse in aliud diem ab aliquo Episcopo, esto, quod causa vitandi pegata in violatione dicti ieiunij, semper fletit eadem. Tertiò: quia prædicta translatione ieiunij, non esset ita conformis dispositioni iuri; si quidem hoc solum, proper occurrentiam aliquius institutus ab Ecclesia institutus, permitit, ut præcipit, quod ieiunium in illam incidens, transferatur; vt constat ex cap. Consilium de obser. ieiun. Tandem: quia causa, quam contrariaj ad defendendam suam opinionem assignant, præiuia est à summis Pontificibus: & tamen non instituerunt translationem dicti ieiunij: non ergo alia ratione, nisi quia ad id non inueniret sufficientem causam, alii illam instiutuerunt, sicut instiutuerunt translationem vigilæ S. Ioannis Baptiste incidentis in festum Corporis Christi, anticipando illam in feria quarta antecedentis, Leo X. & Urbanus VIII. Hucusque Leandrus, qui obseruat Pasqualigus non debuisse me, & Layman absolutè pro sua sententia adducere: Vnde Ego nunc sententia Leandri clare adhæcio. Et Eminissimus meus Cardinalis de Lugo annis præteritis fuit in voto Sanctissim. D.N. Innocentium X. non debere dictam vigiliam transferre in aliud diem.

R E S O L . LXXXIX.

Ad Episcopum sine populi consensu posse instiutere dies festos?

Et quid, si in tali casu fulminet Episcopus excommunicationis fulmen?

Et si populus absque iusta causa contradiceret, tunc contradictione non obstante, an sit seruandum Festum? Ex p. 4. tr. 4. & Milc. Res. 178.

§. 1. N eagiū responderet Michaël de Palacio lib. 2. de contractibus, c. 10. n. bi in fine sic ait: Si quærit aliquis, num Episcopus solus potest præcipere dies festos obseruari? & quidem si Episcopus solus potest facere dies festos pro suo arbitrio, potest præcipere celebrari & obseruari quos volet; at hoc efficit in granum magnum populi, siquidem sunt pauperes multi, qui ex officio suo & labore vidantur, & si multiplicaret Episcopus festa, iana ipsi grauarentur, quippe non haberent vnde sibi sufficientem pararent viuum. Addo quid in cap. conquestus, de feriis, sic habetur: Carteris feriandis solemnitatibus, quas Episcopi in suis dicesibus cū Clero & populo duxerint solemniter venerandas, sicut Episcopus ad inducendam festa solus non habet auctoritatem, sed ipse cum Clero, hoc est, consentiente suo Capitulo, & annuente populo, hoc est, populi rectoribus, debet statuere huiusmodi festa celebrari. Vnde videtur quid si contra tenorem huius Capituli fecerit, non teneri populum ad observationem festorum; sed quid si fulminat excommunicationis fulmen? Respondeo, facile est tunc prouocare ad Metropolitanum, aut si hic institutus propria auctoritate festa huiusmodi, ad Papam causam deferre. Ita Palacius ubi supra, & Doctores, quos ad satierat adducit, & sequitur Sanchez in opus. tom. 2. lib. 5. cap. 2. dub. 3. n. 6. qui tamē confitetur satis esse ad festa instituenda Episcopum cum Capitulo, quando Episcopus institueret festum.

Quoad Absol. & Disp. &c. Ref. XC. &c. 355

& populus absque causa iusta contradiceret, tunc enim tali contradictione non obstante est seruandum scilicet.

Verum his non obstantibus licet de iure superdicta opinio vera sit, de consuetudine tamen affert aliqui quod dies festi sola Episcopi auctoritate adhibito consilio Clericorum, non tamen suffragio, statuuntur. Ita Fagundez prae*c. 1. lib. 1. c. 3. num. 11.* In*lib. 2. tom. 2. tract. 3. 1. diff. 1. n. 3.* In*ibidem.* afficit; que solo el Obispo puede hacer fiesta à la Santa que tiene la Iglesia Romana puestas en el Kalendario. Adde quod obseruat Suarez de Relig.*tom. 1. lib. 2. cap. 11. num. 9.* & Fagundez vbi supra, in cuius quo loquimur, satis consentire populum cum Episcopo per hoc solum, quod non contradicat, & in synodo posse Episcopum sine populi consentiatis falsos indicare, tradit Gauamus in encirbit. Episcop. *arg. 2. allegat. 105. num. 39.* Sit tamen Episcopus parvissimus in institutione festorum, ut aduertit Say-*rus in clavis Regia, lib. 7. c. 3. n. 16.*

RESOL. XC.

An Episcopus possit instituire diem festum alicuius Beati nondum Canonizati?

Ei natura, quod quando Pontifex concedit Sacerdotiis certi Religionis, ut certo die dicant Missam de aliquo S. Beatificato, tunc non possunt facere Officium, & Missam, neque in illa dicere Officium, & Missam de dicto S. Beatificato.

Ei quicunq; anticeat S. Beatificatum invocare in publico Litaniis, vel pingere Imaginem viri Sancti nondum Beatificati cum radice, & diademate? Ex patr. 3. tr. & Msc. 1. Ref. 9.

Negatiam sententiam docent Sanchez in *Natura, tom. 1. lib. 2. c. 43. num. 9.* Azorius *tom. 1. lib. 1. c. 26. q. 4.* Barbola in *Collect. tom. 1. lib. 2. cap. 1. 1. n. 24.* Villalobos in *summam, tom. 2. tract. 3. 2. lib. 1. n. 8.* & alijs.

2. Non retineam affirmatiuam sententiam doce-

re Suarez de *arg. 10. 1. lib. 2. de diebus festis, c. 1. n. 4.*

& post illum Fagundez *prae. 1. lib. 1. c. 3. n. 14.*

& quia nihil aliud est Beatificatio, quam quedam canonizationis vero apparata celebrata. Sed his non obstantibus, negatiam sententiam tenendam esse possum, quan nouissime docet etiam Lucas Castellinus de *Canon. sancti. c. 1. punt. 34. 5. 7.* & ideo tempore

Pauli V. humiliter petiti Republica Veneta, ut fe-

stum Beati Salomoni in eadem ciuitate coleretur, &

idem euenit tempore Greg. XV. pro Beato Alberto

Magni, id petente Archiepiscopo Ratisbonensi. No-

te obiter, quod quando Pontifex concedit

Sacerdotibus certa Religionis, ut certo die dicant

Missam de alio Sancto Beatifico, non possunt facere

Officium, neque in illa dicere Officium, & Missam de

dicto Beatificato, ut appareat apud Turianum in *2. 2.*

tom. 1. diff. 17. lib. 18. cautè enim in his materiis pro-

cedendum est.

3. Vnde neque licet etiam Sanctum Beatifica-

tum intuotare in publicis litanis, quidquid aliqui re-

centiores afferant, & ita docet Portiel in addit. ad du-

bia regal. ver. Reliquia Sanctorum, n. 11. Lucas Ca-

stellinus de *Canon. sancti. c. 2. punt. 6. §. 2. & seq.* qui

etiam optimè *punt. 51. §. 2.* docet facultates Summo-

rum Pontificum in his materiis esse potius restrin-

gentas, quam dilatandas. Et tandem non sunt au-

dient recentiores cum Molisio *cens. 45. num. 31.*

qui afferunt licitum esse depingere imagines viri

sancti nondum beatificati, cum radis, vel diadema-

to. Contra quos, & merito, insurgunt Bellarminus

tom. 1. lib. 1. de Beat. sancti. cap. 7. Azorius *tom. 2. lib. 3.*
cap. 6. q. 8. Fagundez *praecept. 1. lib. 1. cap. Turianus*
in 2. 2. tom. 2. diff. 17. dub. 11. & alijs.

RESOL. XCI.

An Reliquia alicuius Sancti nouiter invenientur debeant approbari ab Episcopo?

Ex quo etiam oriuntur aliae difficultates, & ideo quaeritur primo, an Reliquia Sancti nondum canonizati possint approbari ab Episcopo?

Quaeritur secundo, quenam certitudine requiratur, in approbadis supradictis Reliquiis?

Tertio, Pan vota Theologorum fini in hoc casu consultua, tanum, utrum Episcopus possit decernere aduersus eorum placita?

Quarto, an si oriatur aliqua grauis questio, & ideo conuocetur Concilium Provinciale, vota Episcoporum fini decisivas, & non consultuas?

Quinto, an Episcopus extra Diocesim possit approbare Reliquias vigore Concilii Tridentini sessione 25. de Reliquiis? Ex part. 2. tractatu 15. & Milc. 1. Ref. 51.

S. I. Respondeo affirmatiuè, ex Concilio Tridentino sessione vigesimaquinta de reliquiis & vener. Sanctorum, vbi ait: Nulla esse admittenda noua miracula, nec nouas reliquias recipiendas, nisi codem recognoscente, & approbante Episcopo, qui simul atque de iis aliquid compertum habuerit, adhibitis in consilium Theologis, & aliis piis viris, ea faciat, que veritati, & pietati consentanea iudicauerit. Quod si aliquod dubium, vel aliqua de iis rebus grauior questio incidat, Episcopus antequam controversiam dirimat, Metropolitanus, & comprovincialium Episcoporum, in Concilio Provinciali sententiam expendet. Ita Tridentinum. Ex quibus verbis oriuntur aliquæ difficultates, unde ad elucidationem huius materie.

2. Quaeritur primo, quenam certitudine requiratur in approbadis supradictis reliquiis? Respondeo, esse necessariam certitudinem moralem, deductam ex probabilibus argumentis, non autem evidentiam, & argumenta infallibiliter concludentia. Ita in terminis notauit Ambrofius Morales in *2. p. Historia generalis Hyst. lib. 17. c. 5. in fine*, narrans inventionem Sanctorum corporum, que Corduba inuenta fuit anno 1575. & quia codex ratus est, ponam per extensum eius verba. Para todo loque deſto ſe trauear conviene mucho advertir, como en la materia deſte Sancto negocio no puede haber evidencia ni argumentos, que del todo concluyan, ſino una buena probabilidad moral deducida de buenos principios, y fundamentos de donde ſe forman razones, que tienen toda la fuerza; de que es capaz la materia, por ſer eſtas coſas de ſuyo díficiles de aueriguar, y que ſe deve tener en mucho qualquier apariencia de buena razon, y converteſtia que ſe pue de hallar. Et in lib. 13. cap. 37. loquens de Cruce ab Angelis fabricata, tempore Regis Alfonſi cognominati el caſo, ſic aſſicit: Es menester, que tengamos en ſemejantes roſas una piadosa affection en nuestra alma, la qual ſin falta andando examinando lo todo, no ay nada, que desbiche, y condenne. Porque yo pregunto, que milagro podra haber averigado, que reliquias de Santos ciertas, ſin queremos creer con blandura de corazon, ſino porſiar contradiſiendo; En todas ſe hallara ſiempre algo, de que ſe pueda dudar, ſi ſe andan eſtudiando menudencias con rigor, ſi ſe defenbuelben particularidades, ſi poniendo redio a pleno quereſemos que todo eſte auerigudo y manifesto. Sic ille, que omnia ſatis explicita verba illa Concilij que-

Gg 4 pictati,